Κώστας Χ. Πασχάλης
Παγκόσμιο πρωτάθλημα μεν, τοπικής εμβέλειας δε

Έχουμε υποστεί τέτοια «πλύση εγκεφάλου» που εύλογο είναι, το ενδιαφέρον μας (και δη την εβδομάδα που διανύουμε) να περιστρέφεται εξ' ανάγκης γύρω από τη διοργάνωση του πολυθρύλητου πρωταθλήματος «εντούρο».

Εύλογο επίσης είναι να τίθενται και κάποια ερωτήματα που αβίαστα προκύπτουν και αφορούν σε ζητήματα που άπτονται είτε του χαρακτήρα της διοργάνωσης, είτε του καθαρά αγωνιστικού περιεχομένου αυτού του αθλητικού γεγονότος.

Το πρώτο λοιπόν ερώτημα που τίθεται αφορά στους χιλιάδες των επισκεπτών (όχι των αθλητικών ομάδων) που θα επισκέπτονταν την πόλη για να παρακολουθήσουν τους αγώνες του «εντούρο». Οι επισκέπτες αυτοί (σύμφωνα πάντα με τις εξαγγελίες των υπευθύνων Αρχών) θα κατέκλυζαν την πόλη αφήνοντας στα καταστήματά της τον «οβολό» τους, συνεισφέροντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην ενίσχυση της οικονομίας του τόπου μας.

Δυστυχώς όμως, πέραν των μεμονωμένων περιπτώσεων – κυρίως αθλητών και συνοδών – που περιφέρονται στην πόλη, ουδείς από τους πολυαναμενόμενους επισκέπτες τίμησε την αγορά μας. Εντέλει αυτούς τους αγώνες ποιος τους παρακολουθεί;

Το δεύτερο ερώτημα άμεσα συνδεδεμένο με το πρώτο αφορά στην προβολή του αθλητικού χαρακτήρα αυτής της διοργάνωσης. Ποιος από μας γνωρίζει τι είναι επιτέλους αυτό το «εντούρο»; Πως ασκείται το συγκεκριμένο άθλημα; Ποιες είναι οι ιδιαιτερότητές του και ποια τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του; Σε ποιους από εμάς τους ανίδεους ιθαγενείς καλλιεργήθηκε το ενδιαφέρον να παρακολουθήσει μία έστω ειδική διαδρομή; Να μπει έστω και υποτυπωδώς στον κόπο να πάρει μια γεύση του αθλητικού περιεχομένου αυτής της διοργάνωσης;

Αν εξαιρέσει κανείς την υπαίθρια έκθεση φωτογραφία (κατά γενική εκτίμηση ιδιαιτέρως φτωχή) που στήθηκε σε τμήμα της πλατείας Ελευθερίας, με θέμα τον αναβάτη και την μηχανή, τίποτε άλλο δεν έχει γίνει προς την παραπάνω κατεύθυνση. Αντ' αυτού στήθηκε στο άλλο κομμάτι της πλατείας ένα περίεργο «γιουσουρούμ» όπου τοπικοί παραγωγοί εκθέτουν την πραμάτεια τους, συνοδεία μαγειρικών εμπνεύσεων και παραδοσιακής μουσικής.

Από μόνο του δεν είναι κακό, αντιθέτως μάλιστα προβάλλει και στηρίζει τις τοπικές παραγωγές. Μόνον που οι παράλληλης εκδηλώσεις, στα πλαίσια πάντα αυτού του παγκόσμιου πρωταθλήματος, θα πρέπει να διακρίνονται για τη δυναμική εξωστρέφειά τους (παράδειγμα οι πετυχημένες μουσικές συναυλίες στην οδό Παναγή Τσαλδάρη). Στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουμε εκδηλώσεις αποκλειστικά και μόνον για εσωτερική χρήση. Ένα λαϊκό πανηγύρι που απευθύνεται στους κατοίκους της πόλης και της περιφέρειας σαφώς ξεκομμένο από τον χαρακτήρα της αθλητικής διοργάνωσης. Εκτός βέβαια και αν οι διοργανωτές πιστεύουν πως οι όποιοι ξένοι, επισκέπτες και αθλητές, θα προχωρήσουν σε επαγγελματικές συμφωνίες με τους ντόπιους παραγωγούς.

Αυτός ο χαρακτήρας της «εσωτερικής χρήσης» των εκδηλώσεων ενισχύεται και από την «ευγενή άμιλλα» των αξιωματούχων της πόλης και του Νομού, που εδώ και μέρες διαγκωνίζονται σε δηλώσεις του στυλ: «είμαστε ευτυχείς που έχουμε τη μεγάλη τιμή να εγκαινιάζουμε… να παρευρισκόμαστε… να απολαμβάνουμε… να…».

Ένα ακόμη ερώτημα αφορά στην προβολή εκτός πόλης αυτού του τόσο σημαντικού γεγονότος. Κανένα τηλεοπτικό μέσο (πλην της ΕΤ 3), καμία εφημερίδα (και δη αθλητική), εκτός της πόλης, αφιέρωσε χρόνο και χώρο στην προβολή αυτής της διοργάνωσης. Ουδείς μεγαλοσχήμονας παράγοντας του δημόσιου βίου έδειξε ουσιαστικό ενδιαφέρον για την εκδήλωση και ουδείς εντέλει παρέστη. Λίγους μήνες πριν και στα πλαίσια της «Μαθητιάδας» τα πανελλαδικής εμβέλειας ΜΜΕ έδειξαν ιδιαίτερο ζήλο για την καταγραφή των δρώμενων, ενώ

στις εκδηλώσεις παρέστη μεγάλος αριθμός πολιτικών και αθλητικών παραγόντων. Να υποθέσουμε πως η «Μαθητιάδα» είχε μεγαλύτερο ενδιαφέρον; Σαφώς και θα ήταν λάθος. Να υποθέσουμε πως η διοργανωτές αδράνησαν; Μάλλον όχι, αφού διαφημίσεις (αδρά πληρωμένες) κοσμούν τις σελίδες των εφημερίδων. Τι πραγματικά συνέβη λοιπόν; Γιατί αυτή η πλήρης απαξίωση ενός αθλητικού γεγονότος, που εδώ τουλάχιστον προβλήθηκε ως μικρή Ολυμπιάδα;

Τα ερωτήματα αυτά πιστεύουμε πως χρήζουν άμεσης απάντησης, μιας και αφορούν το σύνολο των Σερραίων πολιτών, που μπορεί μεν να γεμίζουν τις κερκίδες του αυτοκινητοδρομίου, όμως δικαίως βάζουν και κάποιους ουσιαστικούς προβληματισμούς.

Όσο για τα υπόλοιπα ερωτήματα (μεταξύ άλλων και το πλέον επίμαχο που αφορά στη χρήση – οικειοποίηση του δάσους του Λαϊλιά), αυτά λογικά θα τεθούν αμέσως μετά την ολοκλήρωση των αγώνων. Ερωτήματα που θα έχουν και τον χαρακτήρα της αποτίμησης της όλης διοργάνωσης. Μάλιστα η αποτίμηση αυτή θα πρέπει να γίνει με τον αυστηρότερο τρόπο, ώστε να γνωρίζουμε (μεταξύ άλλων) αν τα χρήματα (πολλά, πάρα πολλά) που διατέθηκαν διασφαλίζουν μία έστω μικρή «προσθετική αξία» για το Νομό και την πόλη.

Διότι καλοδεχούμενη η φιλοξενία τέτοιου είδους αθλητικών διοργανώσεων και άξια συγχαρητηρίων η συμμετοχή όσων συνέβαλαν στην επιτυχημένη διεκπεραίωση του όλου εγχειρήματος, όμως εξίσου απαραίτητη και αναγκαία σε μια ευνομούμενη κοινωνία είναι και η εξαγωγή ασφαλών κρίσεων και συγκεκριμένων συμπερασμάτων.